

Kirje

20.1.2022

VN/7791/2021
VN/7791/2021-OKM-13

Jakelun mukaan

Opetus- ja kulttuuriministeriön lausunto Tilastokeskusta koskevan lain ja tilastolain uudistamisesta

Opetus- ja kulttuuriministeriö kiittää mahdollisuudesta lausua otsikon asiasta. Ministeriön lausunto noudattaa lausuntopalvelun lomakkeen rakennetta,

1. Onko Tilastokeskukselle hallituksen esityksessä kirjattu uusi tehtävä selkeästi kuvattu?

Tehtävä on kirjattu pääosin selkeästi. Hallituksen esityksessä Tilastokeskuksen tehtäviä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että Tilastokeskukselle lisätään oikeus tutkija- ja aineistopalvelun ylläpitämiseen. Palvelun tarkoituksena on kehittää ja parantaa Tilastokeskuksen tilastointitarkoitukseen keräämien aineistojen jakelua ja luovuttamista tutkimuskäyttöön. Ehdotettu toimintatapa on samantyylinen kuin Tilastokeskuksessa koronaepidemian poikkeusoloihin kehitetty toimintamalli työskentelystä etäkäyttäjärjestelmässä.

Ehdotettu Tilastokeskuksen tehtävien laajentaminen on tilastolain mukainen ja selkeyttää Tilastokeskuksen roolia tutkijayhteisön suuntaan. HE:n pykälämuotoilut jättävät kuitenkin epäselväksi, laajennetaanko Tilastokeskuksen tehtäviä yleisellä tasolla huomioimaan paremmin aineistojen tutkimuskäyttöä vai onko HE:n tarkoitus luoda Tilastokeskuksen erillinen toimintayksikkö/palvelu nimeltä 'tutkija- ja aineistopalvelu', jota pykälämuotoilut koskevat. Ongelma näkyy esimerkiksi siinä, että pykälämuotoiluissa mainitaan tietojen keruu erikseen tilastointitarkoituksiin ja tutkija- aineistopalveluun. Oletettavasti suurin osa tutkimuskäytössä hyödynnettävistä tiedoista on kuitenkin alun perin kerätty tilastointitarkoituksiin, vaikka niitä voi hyödyntää myös tutkimuskäytössä.

Lisäksi laissa Tilastokeskuksesta olisi syytä käsitellä sen tuottamaa avointa dataa tai perustella tarkemmin, miksi anonymisoitua dataa ei voisi avata käyttöön. Laissa olisi tarpeen selkeästi kuvata, miten Tilastokeskuksen tulisi noudattaa avoimen datan periaatteita. On syytä myös huomioida, että avoin data toimii paremmin muissa kuin etäkäyttöympäristöissä.

Pykäläkohtaisina huomioina ministeriö kiinnittää huomiota seuraaviin:

- Opetus- ja kulttuuriministeriö ehdottaa harkittavaksi pykälän 2a 3. momentin toisessa virkkeessä käytetyn koostaa –verbin sisällön tarkentamista yksiselitteisemmäksi.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Opetus- ja kulttuuriministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 29
00023 Valtioneuvosto

Meritullinkatu 10
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

09 135 9335
+358 9 135 9335

kirjaamo.okm@gov.fi

Muotoilusta tai säännöskohtaisista perusteluista ei ilmene, mitä toimintoja koostaa verbi pitää sisällään (esimerkiksi yhdistely) tai vaihtoehtoisesti rajaa ulos.

- o Opetus- ja kulttuuriministeriö kannattaa tilastolain varhaiskasvatusta koskevaa muutosta. Varhaiskasvatuksen sisällyttäminen pykälään 15 selkeyttää Tilastokeskuksen oikeutta kerätä henkilötietoja tiedonantovelvollisuuden nojalla jatkossa Tilastokeskuksen toimiessa varhaiskasvatuksen tilastoviranomaisena. Opetus- ja kulttuuriministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota säädöskohtaisiin perusteluihin. Perusteluiden mukaan Tilastokeskuksen suora henkilöperustainen tiedonkeruuoikeus koskee myös tietoja, jotka eivät sisälly Vardaan tallennettavaan tietosisältöön, vaan jotka ovat saatavilla suoraan varhaiskasvatustoimijoilta. Lain tasolla (15 §) velvollisuus antaa tietoja koskee kuitenkin vain valtion viranomaisia. Tämä pykälämuotoilu ei ministeriön käsityksen mukaan mahdollista tiedonkeruuta suoraan yksityisiltä varhaiskasvatuksen tuottajilta. Jos tiedonkeruuoikeuden on tarkoitus koskea myös tietoja, jotka saadaan suoraan yksityisiltä varhaiskasvatuksen tuottajilta, tulisi tämän näkyä myös pykälätasolla, esimerkiksi tilastolain 15 §:n 4 momentissa, joka koskee lailla tai lain nojalla tehdyn päätöksen perusteella koulutusta järjestävien organisaatioiden velvollisuutta antaa henkilötietoja oppilaistaan. Tällä hetkellä yksityisestä varhaiskasvatuksesta tehdään rekisteröintipäätös (ilmoitusmenettely).

2. Miten arvioitte valtioneuvoston etusijaa käyttölupahakemusten käsittelyssä suhteessa alaiseen hallinnon viranomaisiin?

Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemyksen mukaan hallituksen esitystä on tältä osin syytä tarkentaa. Hallituksen esitysluonnos jättää epäselväksi, mitä valtioneuvoston etusija käyttölupapäätösten käsittelyssä käytännössä tarkoittaa. Valtioneuvoston etusija tulisi hallituksen esityksessä kuvata selvärajaisemmin, jotta tavoite tiedon pitämisestä mahdollisimman tasapuolisesti ja ilman aiheutonta viivytystä tutkija- ja viranomaisyhteisön sekä muiden tiedontarvisijoiden saatavilla toteutuisi. Ministeriö ehdottaa lisäksi, että säännöksen selkiyttämiseksi valtioneuvoston etusijasta säädettäisiin pykälässä 2a omassa momentissa.

Perusteluissa nostetaan esille poikkeusolot, mutta niitä ei huomioida pohdinnassa. Tutkijapalvelun henkilöresurssien vajeus johti vuosina 2019-2020 pidettyneisiin aineistojen toimitusaikoihin ja yhteiskuntapolitiisesti tärkeiden tutkimusten viivästymiseen. On ymmärrettävää, että poikkeusolot vaativat valtioneuvoston etusijaa, mutta yhtä lailla selkeästi on nähtävissä tutkimuksen merkitys kriisien ratkaisussa. Hallituksen esitykseen olisi hyvä sisällyttää valtioneuvoston etusijaan valtioneuvostolle mahdollisuus pyytää etusijaa myös tärkeiksi koetuille tutkimushankkeille.

Lisäksi esityksessä on syytä tarkentaa, nousevatko valtioneuvoston käyttölupahakemukset hakemusten käsittelyjonossa ainoastaan alaisen hallinnon viranomaisten hakemusten edelle, mutta ne käsitellään edelleen saapumisjärjestyksessä suhteessa muiden toimijoiden hakemuksiin

2a pykälän neljännen momentin osalta ministeriö pyytää selventämään säädöskohtaisissa perusteluissa edellytetäänkö, että tutkija- ja aineistopalvelua varten vastaanotettu tietoaaineisto on ennen Tilastokeskukselle saapumista julkaistu alkuperäisen rekisterinpitäjän tai aineiston omistajan toimesta.

Valtiovarainministeriön on syytä varmistaa, että käyttölupahakemusten prosessointiin Tilastokeskukselle varattu resurssi on riittävä ja valtioneuvoston etusija ei pidennä nyt jo käyttölupahakemusten käsittelyssä havaittuja jonoja.

3. Ovatko hallituksen esityksen ehdotusten tietosuojaa koskevat pykälät riittävän täsmällisiä?

Hallituksen esityksessä on tältä osin jonkin verran tarkentamisen varaa.

Opetus- ja kulttuuriministeriölle jää epäselväksi, miksi hallituksen esityksen taustatöissä korostuu Findatan käytänteet tai sen oikeudellinen asema. Lakia Tilastokeskuksesta ei opetus- ja kulttuuriministeriön näkökulmasta ole tarvetta sitoa lain tasolla toisiolakiin. Käsittelyssä oleva hallituksen esitys ei myöskään sisällä muutoksia toisiolakiin. Opetus- ja kulttuuriministeriö ei pidä 2a pykälän 1 momentin mukaista viittausta tarpeellisenä.

Hallituksen esityksen perusteluissa nostetaan esiin tarve lainsäädännön tasolla määrittää rinnakkaisten etäkäyttöjärjestelmien työnjako. Koska lain tulee olla teknologianeutraalia, olisi parempi, että tarvittaessa työnjako määrittyisi vastuista ja huomioisi myös erilaiset tavoitteet ja asiakkaiden erilaiset tarpeet. Lisäksi on syytä huomioida, että toisiolaki mahdollistaa tietojen luovuttamisen myös muihin tietoturvallesiin käyttöympäristöihin kuin Findatan ylläpitämään. Opetus- ja kulttuuriministeriö huomauttaa myös, että Findatan syksyllä 2021 toteuttaman kyselyn mukaan Tilastokeskuksen tietoturvallinen käyttöympäristö on tarkoitus auditoida vastaamaan toisiolain

vaatimuksia. Siten Tilastokeskuksen käyttöympäristössä voitaisiin jatkossa käsitellä myös toisiolain perusteella luovutettuja aineistoja. Tämä on osin ristiriidassa hallituksen esityksen säännöskohtaisten perustelujen kanssa.

Lisäksi epäselväksi hallituksen esityksestä jää, mitä tiedonhallinta- ja tietosuojavaikutukset nykytilaan nähden muuttuvien asioiden osalta ovat. Tätä näkökulmaa voisi vahvistaa hallituksen esityksen neljännessä luvussa. Esityksessä voisi esimerkiksi kuvata tarkemmin tietoaineiston omistajan tai rekisterinpitäjän sekä etäkäyttöympäristössä toimivan tutkijan vastuita ja rooleja HE:ssä kuvattujen muutosten osalta. Lisäksi voisi tarkentaa, pysyykö rekisterinpitäjäys 2a pykälän 3-5. momenteissa mainituissa tilanteissa vastaavana kuin nykytilan kuvauksessa sivulla 24. Voiko tässä tilanteessa Tilastokeskus toimia tiedon luovuttajana 4. momentissa kuvatulla tavalla tai aineiston säilytyksestä päättävänä toimijana 5. momentissa kuvatulla tavalla? Jos Tilastokeskus toimii vastaanotetun aineiston rekisterinpitäjänä, miten Tilastokeskus toteuttaa rekisteröityjen informointivelvollisuuttaan? Pykälän 2b neljännen momentin muotoilu jättää epäselväksi siirtykö valmisaineistojen muodostamisessa aineiston rekisterinpitäjäys Tilastokeskukselle, mikäli aineisto on muodostettu tutkimuskäyttöä varten saaduista tiedoista.

Hallituksen esitykseen tulisi harkita lisättävän toiminnan tavoitteisiin selkeät mittarit, joilla ohjataan toimintaa kohti toivottuja vaikutuksia.

4. Onko aineiston tietosuojaoikeudellinen käsittelyperuste riittävästi kuvattu?

Kyllä.

5. Onko aineiston säilytystä koskeva tekstiosuus riittävän täsmällinen?

Arkistolainsäädännön kokonaisuudistus on käynnissä. Lausunnoilla olevan hallituksen esityksen terminologia tulisi tehdä yhteensopivaksi kokonaisuudistuksen kanssa. Tilastokeskusta koskevan lain 2a § momentti 5 tulisi kirjoittaa seuraavasti: ”Kansallisarkisto päättää tietojen arkistoinnista.” Uudistettavassa arkistolaisissa pysyvän säilyttämisen käsite on korvattu arkistoinnilla.

HE sivu 50: ”Ennen kuin Tilastokeskus hävittää tilastojen laatimisessa kerättyjä tietoja, siitä on syytä ilmoittaa arkistolaitokselle ja tarvittaessa pyytää Kansallisarkistolta lausunto, jotta laitos voi määrittellä kantansa tietojen säilytysarvoon ja määrätä tiedot tarvittaessa pysyvästi säilytettäväksi.” Arkistolaitos on Kansallisarkisto. Arkistolain 8.3 § mukaan Kansallisarkistolla on määräysvalta arkistoitavista asiakirjoista. Perustelut tulisi muotoilla tämän mukaisesti. Seuraavassa virkkeessä samaten arkistolaitos tulee korvata Kansallisarkistolla.

Asiakirjojen hävittämisestä säädetään arkistolain 14 a §:ssa: ”Kansallisarkisto määrää pysyvään säilytykseen määräämiensä ja sähköiseen muotoon muutettujen asiakirjojen alkuperäiskappaleiden hävittämisestä. Hävittäminen on sallittua, jos se voi tapahtua vaarantamatta asiakirjan tai siihen sisältyvän tiedon säilymistä, eheyttä ja autenttisuuden toteamista sekä heikentämättä asiakirjan kulttuurihistoriallista arvoa tai oikeudellista todistusvoimaa.”

Säilytystä koskeva tekstiosuus nojaa vahvasti arkistolakiin. Kuitenkin, vuodelta 1994 peräisin oleva arkistolaki on vanhentunut monessa suhteessa. Muu lainsäädäntö ja tekninen kehitys aiheuttavat tulkinnallisuuksia.

Arkistolain soveltamisalassa on huomioitava myös pykäläkohtaiset vaihtelut. Esimerkiksi 14 § arkistoon siirrosta koskee lähtökohtaisesti vain valtion viranomaisia, ja osa pykälästä koskee vain Kansallisarkistoa. Soveltamisalan kannalta haasteita aiheuttaa arkistolain osin erilainen soveltamisala verrattuna julkisuuslakiin, tiedonhallintalakiin ja tietosuojalainsäädäntöön. Lisäksi soveltamisalaa ei ole selkeästi rajattu arkistoinnin tarpeisiin. Poikkeamat näiden lakien soveltamisaloissa voivat aiheuttaa epäselvyyksiä lakien soveltamisesta esimerkiksi vastuukysymyksissä.

Hallituksen esityksessä todetaan, että arkistolain mukaisesti Tilastokeskus on itse määritellyt määrääjän säilytettävien tietoaineistojen säilytysajat. Eikö Tilastokeskus voi silloin itse ilman lain muutosta vaikuttaa tältä osin säilytykseen? Toisaalta seuraavassa kappaleessa todetaan että ”Yksikkötason tiedot säilytetään Kansallisarkiston tekemän päätöksen mukaan pysyvästi tietovarannoissa alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan. Lisäksi yksikkötason lopulliset tietoaineistot arkistoidaan aineistojen hyvin pitkäaikaisen säilymisen varmistamiseksi.” Tarkoittaako tämä, että yksikkötason tiedot säilytetään sekä alkuperäisessä käyttötarkoituksessa että arkistoidaan? Onko tämä kustannustehokasta?

Lisäksi jää epäselväksi, miksi yksittäisille tutkimushankkeille muodostetuille tutkimusaineistoille pitäisi olla säilytysaikapäätös. Eikö tämän tule olla vain lain nojalla arkistoitaville asiakirjoille?

Aineistojen säilyttäminen tutkijoiden myöhempää käyttöä varten helpottaisi työtä, mutta aineistojen arkistointi ja siirto Kansallisarkiston SAPA-ympäristöön ja sieltä taas mahdollisesti takaisin etäkäyttöympäristöön ei todennäköisesti ole kovinkaan kustannustehokasta.

6. Onko tietojen käyttötarkoitus rajattu riittävän selkeästi?

Kyllä. Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää perusteltuna lähtökohtana määritellä tieteellinen tutkimus HE:ssä vastaavasti kuin EU:n tietosuoja-asetuksessa, joka on perusteltu ratkaisu.

Lisäksi 2a pykälän toisen momentin perusteluissa mainittu käsite 'freelance-tutkija' kaipaisi enemmän selvennystä, vaikka sinällään pykälässä mainittu tutkijoiden yhdenvertainen ja tasapuolinen kohtelu on kannatettavaa. Vaikka tutkijat eivät välttämättä ole palkkasuhteessa mihinkään tutkimusorganisaatioon tehdään tutkimusta yleensä jonkinlaisessa affiliaatio-suhteessa tutkimusorganisaatioon.

7. Ovatko raaka-aineiston ja valmisaineiston käyttörajaukset riittävän selkeitä?

Opetus- ja kulttuuriministeriön näkökulmasta käyttörajaukset eivät ole riittävän selkeitä.

Toisaalta puhutaan tilastotarkoitusta varten kerätyistä aineistoista, joita voidaan vastaanottaa ja välittää myös tieteellistä tutkimusta ja yhteiskuntaoloja koskevia tilastollisia selvityksiä varten ja joita jokin muu viranomainen haluaa luovuttaa Tilastokeskukselle edelleen luovutettavaksi tutkimuskäyttöön. Tällaiset aineistot voidaan luovuttaa tutkimuskäyttöön myös ennen kuin niistä on julkaistu tilasto. Toisaalta muilta viranomaisilta tilastointitarkoitukseen kerätty tieto voidaan antaa tutkijoiden käyttöön heti, kun siitä tai sen osasta on tehty julkistus. Voisiko näitä täsmentää pykälien perusteluissa tai vaikutusten arvioinnissa suhteessa Tilastokeskuksen omiin tilastoaineistoihin sekä tutkija- ja aineistopalvelussa vastaanotettuihin tietoaineistoihin?

Valmisaineistojen käsitettä on avattu lain perusteluissa. Valmisaineistojen idea on kannatettava ja perusteluissa sen määritelmä (ml. suhde raaka-aineistoon) on tehty selväksi. Kannattaa kuitenkin harkita mitä lisäarvoa tuottaa valmisaineistojen mainitseminen pykälän 2b neljännessä momentissa. HE:n perusteella vaikuttaisi, että käytännössä valmisaineisto on Tilastokeskuksen tapa tuottaa aineistoja tutkimuskäyttöön kustannustehokkaasti. Pykälästä ei ilmene, eroavatko valmisaineistot jotenkin muista tutkimuskäyttöön tarjotuista aineistoista käyttörajausten suhteen. Esimerkiksi jää epäselväksi miksi 2b pykälän neljännessä momentissa on tarpeen erikseen mainita, että Tilastokeskus voi poimia käyttöluopapäätöksen mukaiset tiedot valmisaineistoista.

8. Mahdollistaako hallituksen esitys tutkijalle luovutettavien tietojen antamisen suoraan Tilastokeskuksen tutkijapalvelulle, kun tutkijan on tarkoitus käsitellä tietoja tutkijapalvelun etäkäyttöympäristössä?

Kysymys on epäselvä. Esityksen mukaan tutkimusaineistojen jakelijan ja käyttäjän kannalta etäkäyttöjärjestelmä on kustannustehokas, koska kaikkien viranomaisten aineistot, joita käytetään tutkimuksissa, voivat olla yhdessä järjestelmässä. Tämä luo epärealistista kuvaa yhdestä ainoasta etäkäyttöjärjestelmästä, ja sisältää väärinkäsityksen "yhden luukun periaatteesta". Esimerkiksi kaikkien viranomaisten kaikkien aineistojen jakelu etäkäyttöjärjestelmän kautta käyttöluopaprosesseineen olisi lamauttava toiminnalle, kun vaikkapa kaikki avoin datakin olisi tämän periaatteen alaista.

Epäselväksi jää, edellyttääkö tietojen luovuttaminen hallituksen esityksestä huolimatta edelleen sitä, että jos kyseessä on henkilötietoa sisältävä aineisto, rekisterinpitäjän tulee aineiston keruun yhteydessä informoida rekisteröityjä aineiston käytöstä tutkimuksen jälkeen myös muihin tutkimuksiin ja yhteiskuntaoloja koskeviin tilastollisiin selvityksiin kuin alkuperäiseen tutkimukseen, jotta Tilastokeskus voi mahdollistaa aineistojen käytön ja yhdistelyn etäkäyttöympäristössä.

Pykälän 2a kolmannen momentin viimeinen virke ("Tutkija- ja aineistopalvelua varten vastaanotetut tiedot luovutetaan aineiston omistajan tai rekisterinpitäjän päätöksellä") jättää epäselväksi onko kyse aineistojen luovutuksesta tutkija- ja aineistopalveluun vai aineistojen luovutus tutkija- ja aineistopalvelusta tutkimuskäyttöön.

9. Edistääkö hallituksen esitys tutkimuksessa hyödyllisen tiedon saamista tutkijoiden käytettäväksi?

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää esitystä askeleena oikeaan suuntaan. Ministeriön näkemyksen mukaan erityisen tärkeä on hallituksen esityksen tavoite edistää tutkimuskäyttöä mahdollisimman tasapuolisesti. On tärkeää, että eri alojen tutkijoilla on yhtäläiset mahdollisuudet hyödyntää aineistoja tutkimuksessaan.

Opetus- ja kulttuuriministeriö kiinnittää huomiota siihen, ettei esitys tuo ratkaisua suurimmaksi tunnistettuun ongelmaan: käyttöluvahakemusten käsittelyaikoihin ja aineiston käyttöön saamiseen. Kuten perusteluissa mainitaan, tutkijapalvelun räätälöityjen aineistopyyntöjen käyttöluvahakemusten käsittely on käytössä olevien resurssien vuoksi ruuhkautunut ja tutkimustulosten saamiseen on voinut kulua kaikkiaan jopa yli kaksi vuotta aineistojonojen vuoksi (käyttöluvan jonotus, aineiston muodostaminen sekä tutkimus- ja analyysityö). Esitys ei selkeytä, miten tilanne muuttuisi uuden lain myötä. Koska Tilastolaki sallii suoria tunnisteita sisältävien aineistojen luovuttamisen vain toiselle tilastoviranomaiselle tutkimusaineiston muodostamista varten, tutkija ei edelleenkään tule niitä saamaan.

Vaikka kysytyimmät tietoryhmät ja aineistot ovat usein samoja eri tutkimuksissa, ne joudutaan nykyinsäädännön mukaisesti kokoamaan aina erikseen ja uudelleen, kun uusi käyttäjä aineistoa tarvitsee. Tämän epäkohdan korjaaminen edistäisi selvästi tutkijoille hyödyllisen tiedon saatavuutta.

Hyödyllisen tiedon yleiseen käyttöön saamisen, julkistamisen, osalta voisi todeta, että epäsuoraan tunnistamisen tulkintaan tarvittaisiin selkeyttä. Tilastokeskus tulkitsee koulutuksenkin tietoa herkästi siten, että alle viiden havaintoyksikön solut on kätkevä, ja varmistettava ettei yksinkertaisilla laskutoimituksilla voida selvittää raportilta tarkkaa havaintojen määrää. Salaustoimenpiteet heikentävät tietojen käytettävyyttä. Kyse ei useinkaan ole millään muotoa arkaluonteisesta tiedosta, eikä myöskään ole itsestään selvää milloin yksittäinen havainto on epäsuorasti helposti tunnistettavissa ja milloin ei. Tältä osin OKM viittaa myös syksyllä julkaistuun hallituksen TKI-tiekartan mukaiseen selvitykseen tutkimusta koskevien sosiaali- ja terveydenhuollon säädösten vaikutuksesta tutkimuksen vapauteen ja tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan (Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisu 2021:42), missä on käsitelty henkilötiedon relatiivista ja objektiivista tulkintalinjaa ja tähän liittyvää eurooppalaista oikeuskäytäntöä, joka tukee relatiivista tulkintalinjaa. Sama tieto voi siis olla henkilötietoa yhdelle, mutta anonyymiä toiselle.

Johtuen viittauksista nykyiseen arkistolakiin jää epäselväksi kuka kyseisen aineiston säilyttäisi ja kenen omistuksessa ja vastuulla se siten olisi.

Muita huomioita

Kaikkia käsitteitä ei ole määritelty selkeästi. Esimerkiksi uusikäyttö ja toisiokäyttö tuntuvat sekoittuvat perusteluissa. Sama koskee pysyvää ja pitkäaikaista säilytystä sekä arkistointia.

HE:n mukaan Tutkija- ja aineistopalvelu on suunnattu ”erityisesti yliopistoissa, korkeakouluissa ja ammattikorkeakouluissa sekä tutkimuslaitoksissa ja ajatuspajoissa” toimiville tutkijoille. Yliopistolaissa (558/2009) on lueteltu opetus- ja kulttuuriministeriön toimialaan kuuluvat yliopistot. Lisäksi Maanpuolustuskorkeakoulu rinnastetaan yliopistoksi asetuksessa korkeakoulututkintojen järjestelmästä (464/1998). Ammattikorkeakoululainsäädännön mukaiset ammattikorkeakoulut listataan niin ikään asetuksessa korkeakoulututkintojen järjestelmästä, jonka lisäksi ammattikorkeakouluihin luetaan sisäasianministeriön alainen Poliisiammattikorkeakoulu. HE:ssä käytetty kolmijako yliopistoihin, korkeakouluihin ja ammattikorkeakouluihin jättää epäselväksi mihin toimijoihin käsitteellä korkeakoulu viitataan. Lisäksi saattaisi olla selkeää erotella toisistaan ministeriöiden alaiset tutkimuslaitokset sekä muut tutkimuslaitokset (jotka ovat pääosin yksityisiä, mutta mukana on myös julkisten toimijoiden tutkimuslaitoksia, esim. Kelan tai Suomen Pankin tutkimustoiminta).

Ei liene suositeltava käytäntö nostaa lakiesityksessä esille palvelutoimittajaa (tässä tapauksessa CSC), ellei Tilastokeskus ehdota tätä tehtävää kirjattavaksi lakiin CSC:lle.

Kansliapäällikkö

Anita Lehikoinen

Opetusneuvos

Riina Vuorento

Liitteet

Napsauta tähän hiirellä ja kirjoita liitteiden nimet kukin omalle rivilleen. Rivinvaihto enterillä.

Jakelu VM Kirjaamo

Tiedoksi VM VO Elinkeinoverotusyksikkö, Ilkka Harju
VM BO Rakenneyksikkö, Artturi Björk
VM KO Tietopalveluyksikkö, Minna Sneck
OKM VAPOS Varhaiskasv. perusopet. ja vapaan sivistystyönos
OKM KTPO Korkeakoulu- ja tiedepolitiikan osasto
OKM LAMOS Lukiokoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen osasto

VN/7791/2021-OKM-13

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: